

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ВІДДІЛЕННЯ ФІЗИКИ І АСТРОНОМІЇ

01601, Київ-30, Володимирська, 54
Телефони: 239-65-65, 239-65-74
Факс: (044) 234-06-51
e-mail: vfa@nas.gov.ua

Міністру культури, молоді
та спорту України
В.В. БОРОДЯНСЬКОМУ
Міністру освіти і науки України
Г.І. НОВОСАД

Шановні панове міністри України!

Звертаюсь саме до вас як до керівників відомств, які мають опікуватися культурним розвитком нашої країни (Мінкульт), а також системою присудження наукових ступенів та звань (Міносвіти). Причиною послужила публікація доктора філологічних наук Елеонори Георгіївни Шестакової в останньому числі щотижневика «Дзеркало тижня» (№ 45 від 23.XI.2019), присвячена черговому, не побоююсь сказати, скандальному випадку з отримання докторського ступеня деякою Оленою Хлистун, дисертація якої захищена у Київському національному університеті культури і мистецтв. На жаль, дізнався про цей кричущий захист лише з названої статті.

Знову на спецраді під головуванням відомого всім «вченого» М.М.Поплавського проходить робота, яка не тільки не має нічого спільного з наукою і тим більше культурою, а, навпаки, є яскравим прикладом псевдонауки, не кажучи вже про плагіат, що підтверджується аналізом, виконаним Е.Г.Шестаковою. До речі, з усіма – підкреслюю, усіма – висновками автора статті я погоджуюсь і вважаю їх чесними і неупередженими.

Наголошу, що О.Хлистун не перша, хто зуміла отримати високий науковий ступінь, не маючи на це підстав. Першою, хоча, скоріше, першою поміченою у цьому, була К.Кириленко, яка була справедливо звинувачена науковою спільнотою у плагіаті і не добросовісності при низькому – фактично, негативному – рівні так званої наукової складової її дисертації. Проте попередня колегія МОН, зважаючи на «дах», який мала пошукувачка, не змогла зупинити присудження їй не заслуженого ступеня доктора наук. Наступну дисертацію О.Гавелі, яка спромоглася розвинути квантову(!) теорію культурології, де на абсурдному, нічим не виправданому рівні використовувалися фізичні терміни і фізична фразеологія, що інакше, ніж ахінесю і знуцанням над фізикою, не назвеш, силами вчених-фізиків вдалося призупинити, хоча мені особисто невідомо, чи не захищена вона під іншою назвою в якомусь з університетів культури.

Тепер нова дисертація, зміст якої викликає обурення. Не хочу повторюватися, бо Е.Г.Шестакова навела численні прикладі нісенітниць і в науковому, і в мовному

сенсах, але це не завадило спецраді знайти опонентів і проголосувати за роботу, що містить лише псевдонаукові твердження з тим же безглузким використанням фізичних понять, аби надати викладу наукового, як видається автору, звучання. Насправді, повне незнання і нерозуміння фізичних явищ і процесів дає зворотній результат, що залишилося поза увагою як опонентів, так і членів спецради. Чи вони вважають, що маячня, що розсипана на сторінках дисертації О.Хлистун підвищить рівень культурології в країні, а культурологи знайдуть в ній речі, притаманні гуманітарним наукам. Яким чином? Вони розуміються у фізичній природі речовини, щоб зрозуміти начебто «аналогії» між культурою і головною природничою дисципліною?

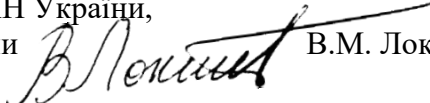
Ви можете не погоджуватись, але від імені фізичної спільноти вважаю за потрібне висловити пропозиції, проведення в життя яких позитивно позначилося б на науковому «господарстві» країни, де все ще забагато подібних захистів.

1. Колегія Міністерства освіти і науки має повернутися до питання щодо присудження наукового ступеня доктора наук О.Хлистун і відмінити свою попередню ухвалу.

2. Те ж міністерство мало б розглянути роботу відповідної спеціалізованої ради і, що було б правильно, розпустити її, оскільки вона не «помічає» бацилу антинауковості в роботах, що нею пропускаються. Якщо ж серйозно, то говорити про такі дисертації стосовно науки просто смішно. Будь-який студент природничого факультету негайно зрозуміє невігластво у питаннях, які піднімає культуролог рівня О.Хлистун, яка при цьому прикривається дипломом доктора наук.

3. Перевірити відповідність фаховому рівню опонентів, які дали позитивні відгуки на дисертаційну роботу О.Хлистун, заборонивши їм опонувати докторські дисертації з культурології. Останні часто-густо, як свідчить досвід, позбавлені будь-якої наукової складової.

Нехай мій лист-звернення до вас виглядає як дещо емоційний, але ми вже трошки втомилися вести боротьбу з псевдонаукою, яка заповонила багато вузів і кафедр нашої держави. Мушу зізнатися, що результат цієї боротьби неможливий без підтримки високопосадовців, які розуміють, наскільки важлива для держави справжня наука і водночас небезпечна і шкідлива псевдонаука. Саме на це ваше розуміння я і розраховую, звертаючись до вас.

З повагою,
академік-секретар ВФА НАН України,
академік НАН України В.М. Локтєв